Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (UE) NR. 904/2010 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2010

privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată

(reformare)

(JO L 268, 12.10.2010, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 904/2010 AL CONSILIULUI

din 7 octombrie 2010

privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată

(reformare)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată ([3]) a fost modificat substanțial de mai multe ori. Din motive de claritate, ar trebui, cu ocazia noilor modificări, să se procedeze la reformarea regulamentului menționat.

(2) Instrumentele pentru combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) din cadrul Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 ar trebui îmbunătățite și completate ca urmare a Concluziilor Consiliului din 7 octombrie 2008; Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European privind o strategie coordonată de îmbunătățire a luptei împotriva fraudei în domeniul TVA în Uniunea Europeană; și Raportul Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul TVA (denumit în continuare „raportul Comisiei”). Sunt de asemenea necesare clarificări de natură editorială sau practică la dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1798/2003.

(3) Frauda fiscală și evaziunea fiscală care se extind dincolo de frontierele statelor membre conduc la pierderi bugetare și la încălcări ale principiului impozitării corecte. Acestea pot provoca, de asemenea, denaturări ale circulației capitalurilor și ale condițiilor concurenței. În acest fel, ele afectează funcționarea pieței interne.

([1]) Avizul din 5 mai 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) Avizul din 17 februarie 2010 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([3]) JO L 264, 15.10.2003, p. 1.

▼B

(4) Combaterea evaziunii în domeniul TVA necesită o cooperare strânsă între autoritățile competente din fiecare stat membru, responsabile pentru aplicarea dispozițiilor din acest domeniu.

(5) Măsurile de armonizare fiscală luate în vederea realizării pieței interne trebuie să includă instituirea unui sistem comun de cooperare între statele membre, în special în ceea ce privește schimbul de informații, prin care autoritățile competente ale statelor membre urmează să se sprijine reciproc și să coopereze cu Comisia pentru a asigura aplicarea corectă a TVA la livrările de bunuri și prestările de servicii, achiziția intracomunitară de bunuri și importul de bunuri.

(6) Cooperarea administrativă nu ar trebui să determine un transfer nejustificat al sarcinilor administrative între statele membre.

(7) În vederea colectării taxei datorate, statele membre ar trebui să coopereze pentru a contribui la garantarea faptului că TVA este stabilită corect. Prin urmare, statele membre trebuie nu numai să controleze aplicarea corectă a taxei datorate pe propriul teritoriu, ci ar trebui, în egală măsură, să furnizeze asistență altor state membre pentru garantarea aplicării corecte a taxei datorate în alt stat membru ca urmare a unei activități desfășurate pe teritoriul propriu.

(8) Controlul aplicării corecte a TVA operațiunilor transfrontaliere impozabile într-un stat membru diferit de cel în care este stabilit furnizorul depinde în multe situații de informațiile care sunt deținute de statul membru de stabilire sau care pot fi obținute cu mult mai multă ușurință de acesta din urmă. Prin urmare, supravegherea eficace a unor astfel de operațiuni presupune ca statul membru de stabilire să colecteze sau să fie în măsură să colecteze informațiile în cauză.

(9) Pentru instituirea sistemului ghișeului unic prevăzut de Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată [1] și pentru aplicarea procedurii de rambursare pentru persoanele impozabile nestabilite în statul membru de rambursare, prevăzută de Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare [2], sunt necesare reguli în materie de schimb de informații între statele membre.

(10) În situații transfrontaliere, este important să se precizeze obligațiile fiecărui stat membru pentru a permite controlarea efectivă a taxei în statul membru unde aceasta este datorată.

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.
[2] JO L 44, 20.2.2008, p. 23.

▼B

(11) Stocarea electronică și transmiterea electronică a anumitor date în vederea controlării TVA sunt indispensabile pentru funcționarea adecvată a sistemului TVA. Acestea permit un schimb rapid de informații și un acces automat la informații, care consolidează combaterea fraudei. Acest lucru se poate realiza prin consolidarea bazelor de date cu privire la persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA și la operațiunile intracomunitare ale acestora, prin includerea în aceste baze de date a unei serii de informații cu privire la persoanele impozabile și la tranzacțiile acestora.

(12) Statele membre ar trebui să pună în aplicare proceduri de verificare adecvate pentru a garanta că informațiile sunt actualizate, comparabile și de bună calitate, crescând astfel fiabilitatea acestora. Condițiile referitoare la schimbul de date stocate electronic și la accesul automat al statelor membre la aceste date ar trebui definite în mod clar.

(13) În vederea combaterii fraudei în mod eficient, este necesar să se prevadă un schimb de informații fără solicitare prealabilă. Pentru a facilita schimbul de informații, ar trebui specificate categoriile pentru care este necesară stabilirea unui schimb automat.

(14) Astfel cum se indică în raportul Comisiei, feedbackul este un mijloc adecvat pentru asigurarea îmbunătățirii continue a calității informațiilor schimbate. Prin urmare, ar trebui instituit un cadru pentru furnizarea de feedback.

(15) În vederea controlării eficiente a TVA aplicată operațiunilor transfrontaliere, este necesar să se prevadă posibilitatea unor controale simultane efectuate de statele membre și posibilitatea prezenței funcționarilor unui stat membru pe teritoriul altui stat membru, în cadrul cooperării administrative.

(16) Confirmarea validității numerelor de identificare în scopuri de TVA pe internet este un instrument din ce în ce mai utilizat de către operatori. Sistemul de confirmare a validității numerelor de identificare în scopuri de TVA ar trebui să permită confirmarea automată a informațiilor relevante pentru operatori.

(17) Anumite persoane impozabile pot fi supuse unor obligații specifice, care sunt diferite de cele în vigoare în statul membru unde acestea sunt stabilite, mai ales în materie de facturare, atunci când furnizează bunuri sau servicii unor clienți stabiliți pe teritoriul altui stat membru. Ar trebui instituit un mecanism care să pună în mod rapid la dispoziția respectivelor persoane impozabile informații privind astfel de obligații.

▼B

(18) Experiența practică recentă acumulată în urma aplicării Regulamentului (CE) nr. 1798/2003 în combaterea fraudei de tip carusel a demonstrat că, în anumite cazuri, instituirea unui mecanism de schimb de informații mult mai rapid și care să ofere informații mai ample și mai bine orientate este indispensabilă pentru combaterea eficientă a fraudei. În conformitate cu concluziile Consiliului din 7 octombrie 2008, ar trebui înființată o rețea descentralizată fără personalitate juridică, care să fie denumită Eurofisc, în cadrul prezentului regulament, pentru toate statele membre, care să promoveze și să faciliteze o cooperare multilaterală și descentralizată în scopul unei acțiuni punctuale și rapide de combatere a tipurilor specifice de fraudă.

(19) Statul membru de consum are responsabilitatea principală de a asigura ca furnizorii fără sediu să își îndeplinească obligațiile. În acest scop, aplicarea regimului special temporar pentru serviciile furnizate electronic, care este prevăzut la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE necesită definirea normelor privind furnizarea de informații și transferul de fonduri între statul membru de identificare și statul membru de consum.

(20) Informațiile obținute de un stat membru de la țări terțe pot fi foarte utile altor state membre. În mod similar, informațiile obținute de un stat membru de la alte state membre pot fi foarte utile țărilor terțe. Prin urmare, condițiile pentru schimbul unor astfel de informații ar trebui specificate.

(21) Normele naționale aplicabile în ceea ce privește secretul bancar nu ar trebui să împiedice aplicarea prezentului regulament.

(22) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere altor măsuri adoptate la nivelul Uniunii care contribuie la combaterea fraudei în domeniul TVA.

(23) Din motive de eficacitate, rapiditate și costuri, este esențial ca informațiile comunicate în temeiul prezentului regulament să fie furnizate, în măsura în care este posibil, pe cale electronică.

(24) Pentru a permite tratarea mai rapidă a cererilor de informații, ținând seama de caracterul repetitiv al anumitor cereri și de diversitatea lingvistică din cadrul Uniunii, este important să se generalizeze utilizarea formularelor tip pentru schimbul de informații.

(25) Termenele prevăzute în prezentul regulament pentru furnizarea de informații se înțeleg ca termene maxime care nu pot fi depășite, principiul fiind acela că, pentru a asigura o cooperare eficientă, informația deja disponibilă statului membru solicitat ar trebui furnizată fără întârziere.

▼B

(26) În sensul prezentului regulament, este oportun să se ia în considerare limitarea anumitor drepturi și obligații prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([1]), pentru a proteja interesele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva menționată. Această limitare este necesară și proporțională, ținând cont de pierderile potențiale de venituri pentru statele membre și de importanța crucială a informațiilor care intră sub incidența prezentului regulament în ceea ce privește eficiența luptei împotriva fraudei.

(27) Deoarece măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament sunt măsuri cu caracter general în sensul articolului 2 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([2]), acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 5 din decizia menționată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

(1) Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile competente din statele membre responsabile pentru aplicarea legislației privind TVA trebuie să coopereze între ele și cu Comisia pentru a asigura respectarea respectivei legislații.

În acest scop, prezentul regulament stabilește norme și proceduri care să permită autorităților competente ale statelor membre să coopereze și să schimbe reciproc orice informații care ar putea ajuta la efectuarea unei determinări corecte a TVA, la controlul aplicării corecte a TVA, mai ales în cazul tranzacțiilor intracomunitare, și la combaterea fraudei în domeniul TVA. Prezentul regulament stabilește în special normele și procedurile care permit statelor membre să colecteze și să facă schimb de astfel de informații pe cale electronică.

(2) Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile menționate la alineatul (1) oferă asistență în privința protecției veniturilor din TVA pentru toate statele membre.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării de către statele membre a normelor privind asistența reciprocă în materie penală.

([1]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(4) De asemenea, prezentul regulament stabilește norme și proceduri pentru schimbul pe cale electronică de informații privind TVA pentru servicii furnizate pe cale electronică în conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE și pentru eventualele schimburi ulterioare de informații, precum și, în ceea ce privește serviciile reglementate de respectivul regim special, pentru transferul de bani între autoritățile competente ale statelor membre.

Articolul 2

(1) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

(a) „birou central de legătură” înseamnă biroul care a fost desemnat în temeiul articolului 4 alineatul (1) ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative;

(b) „departament de legătură” înseamnă orice birou, altul decât biroul central de legătură, care a fost desemnat ca atare de autoritatea competentă în temeiul articolului 4 alineatul (2) să efectueze în mod direct schimburi de informații pe baza prezentului regulament;

(c) „funcționar competent” înseamnă orice funcționar care poate schimba în mod direct informații pe baza prezentului regulament și care a fost desemnat în conformitate cu articolul 4 alineatul (3);

(d) „autoritate solicitantă” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente;

(e) „autoritate solicitată” înseamnă biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar competent al unui stat membru care primește o cerere de asistență în numele autorității competente;

(f) „tranzacții intracomunitare” înseamnă livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii;

(g) „livrare intracomunitară de bunuri” înseamnă orice livrare de bunuri care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;

(h) „prestare intracomunitară de servicii” înseamnă orice prestare de servicii care trebuie menționată în declarația recapitulativă prevăzută la articolul 262 din Directiva 2006/112/CE;

(i) „achiziție intracomunitară de bunuri” înseamnă obținerea dreptului, în temeiul articolului 20 din Directiva 2006/112/CE, de a dispune de bunuri mobile corporale în calitate de proprietar;

(j) „număr de identificare în scopuri de TVA” înseamnă numărul prevăzut la articolele 214, 215 și 216 din Directiva 2006/112/CE;

(k) „anchetă administrativă” înseamnă toate controalele, verificările și alte acțiuni întreprinse de statele membre, în exercitarea îndatoririlor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației privind TVA;

▼B

(l) „schimb automat” înseamnă comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă;

(m) „schimb spontan” înseamnă transmiterea nesistematică de informații către un alt stat membru, în orice moment și fără solicitare prealabilă;

(n) „persoană” înseamnă:

(i) persoană fizică;

(ii) persoană juridică;

(iii) în cazul în care legislația în vigoare prevede acest lucru, o asociație de persoane căreia îi este recunoscută capacitatea de a efectua acte juridice, dar care nu dispune de statutul legal de persoană juridică; sau

(iv) orice altă construcție juridică, indiferent de natura și de forma sa, fie că are sau nu personalitate juridică, care efectuează tranzacții care sunt supuse plății TVA;

(o) „acces automat” înseamnă posibilitatea accesării fără întârziere unui sistem electronic pentru a consulta anumite informații conținute de acesta;

(p) „prin mijloace electronice” înseamnă prin utilizarea de echipamente electronice de prelucrare (inclusiv compresia digitală) și de stocare a datelor și prin utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice și a altor mijloace electromagnetice;

(q) „rețea CCN/CSI” înseamnă platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicație (denumită în continuare „CCN”) și interfața comună a sistemelor (denumită în continuare „CSI”), concepută de Uniune pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente în domeniul vamal și fiscal;

(r) „control simultan” înseamnă controlul coordonat al situației fiscale a uneia sau mai multor persoane impozabile între care există legături, organizat de cel puțin două state membre participante, având interese comune sau complementare.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2015, definițiile cuprinse în articolele 358, 358a și 369a din Directiva 2006/112/CE se aplică de asemenea în sensul prezentului regulament.

Articolul 3

Autoritățile competente sunt autoritățile în numele cărora urmează să se aplice prezentul regulament, fie direct, fie prin delegare.

Fiecare stat membru informează Comisia, până la 1 decembrie 2010, cu privire la autoritățile competente în sensul prezentului regulament și informează ulterior Comisia fără întârziere cu privire la orice modificare a acestora.

▼M1

Croația informează Comisia, până la 1 iulie 2013, cu privire la autoritatea competentă în sensul prezentului regulament și cu privire la modificările ulterioare, astfel cum se menționează la al doilea paragraf.

▼B

Comisia pune la dispoziția statelor membre o listă a tuturor autorităților competente și publică aceste informații în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

(1) Fiecare stat membru desemnează un singur birou central de legătură, căruia i se deleagă principala responsabilitate pentru contactele cu celelalte state membre în domeniul cooperării administrative. Statul membru informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta. Biroul central de legătură poate de asemenea să fie desemnat drept responsabil de contactul cu Comisia.

(2) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate desemna departamente de legătură. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor departamente și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre în cauză.

(3) De asemenea, autoritatea competentă din fiecare stat membru poate desemna, în condițiile stabilite de aceasta, funcționari competenți care pot face schimb direct de informații pe baza prezentului regulament. Atunci când face acest lucru, ea poate limita domeniul de aplicare a unei astfel de delegări. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor funcționari și de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre în cauză.

(4) Funcționarii care fac schimb de informații în temeiul articolelor 28, 29 și 30 sunt considerați, în orice situație, ca fiind funcționari competenți în acest sens, în conformitate cu condițiile prevăzute de autoritățile competente.

Articolul 5

În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent trimite sau primește o cerere sau un răspuns la o cerere de asistență, acesta informează biroul central de legătură din statul său membru, în condițiile prevăzute de acesta din urmă.

Articolul 6

În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent primește o cerere de asistență care necesită o acțiune în afara zonei sale teritoriale sau operaționale, el transmite fără întârziere această cerere biroului central de legătură al statului său membru și informează autoritatea solicitantă cu privire la aceasta. Într-un astfel de caz, perioada prevăzută la articolul 10 începe în ziua următoare transmiterii cererii de asistență către biroul central de legătură.

▼B

CAPITOLUL II

SCHIMBUL DE INFORMAȚII LA CERERE

SECȚIUNEA 1

Cererea de informații și de anchete administrative

Articolul 7

(1) La cererea unei autorități solicitante, autoritatea solicitată comunică informațiile menționate la articolul 1, inclusiv orice informații cu privire la unul sau mai multe cazuri specifice.

(2) În scopul comunicării informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea solicitată asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea acestor informații.

(3) Până la 31 decembrie 2014, cererea menționată la alineatul (1) poate conține o cerere motivată pentru o anchetă administrativă. În cazul în care autoritatea solicitată consideră că ancheta administrativă nu este necesară, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

(4) Începând cu 1 ianuarie 2015, cererea menționată la alineatul (1) poate conține o cerere motivată pentru o anchetă administrativă specifică. În cazul în care autoritatea solicitată consideră că nicio anchetă administrativă nu este necesară, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele acestei decizii.

Prin derogare de la primul paragraf declarate de o persoană impozabilă în legătură cu livrările de bunuri sau prestările de servicii enumerate în anexa I, realizate de o persoană impozabilă stabilită în statul membru al autorității solicitate și care sunt taxabile în statul membru al autorității solicitante, pot fi refuzate numai:

(a) pentru motivele prevăzute la articolul 54 alineatul (1), evaluate de autoritatea solicitată în conformitate cu o declarație privind cele mai bune practici referitoare la interacțiunea între prezentul alineat și articolul 54 alineatul (1) care urmează să fie adoptată conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2);

(b) pentru motivele prevăzute la articolul 54 alineatele (2), (3) și (4); sau

(c) pe motivul că autoritatea solicitată a furnizat deja autorității solicitante informații privind aceeași persoană impozabilă, ca urmare a unei anchete administrative efectuate cu mai puțin de doi ani înainte.

În cazul în care autoritatea solicitată refuză o anchetă administrativă menționată la al doilea paragraf din motivele prevăzute la litera (a) sau (b), autoritatea solicitată pune totuși la dispoziția autorității solicitante datele și valorile tuturor livrărilor și prestărilor relevante efectuate de către persoana impozabilă în statul membru al autorității solicitante în cursul celor doi ani precedenți.

▼B

(5) Pentru a obține informațiile solicitate sau pentru a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată sau autoritatea administrativă sesizată de aceasta procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea unei alte autorități din statul său membru.

Articolul 8

Cererile de informații și de anchete administrative, în sensul articolului 7, se transmit folosind un formular tip adoptat în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2), mai puțin în cazurile prevăzute la articolul 50 sau în cazuri excepționale în care cererea este însoțită de motivele pentru care autoritatea solicitantă consideră că formularul tip nu este adecvat.

Articolul 9

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată îi comunică acesteia, sub formă de rapoarte, declarații și orice alte documente, copii certificate ale acestora sau extrase ale acestora, orice informații relevante pe care le obține sau pe care le deține, precum și rezultatele anchetelor administrative.

(2) Documentele originale se furnizează numai în cazul în care aceasta nu contravine dispozițiilor în vigoare în statul membru în care autoritatea solicitată își are sediul.

SECȚIUNEA 2

Termenul de furnizare a informațiilor

Articolul 10

Autoritatea solicitată furnizează informațiile menționate la articolele 7 și 9 în cel mai scurt timp posibil și în termen de trei luni de la data primirii cererii.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea solicitată deține deja informațiile cerute, termenul se reduce la o perioadă de maximum o lună.

Articolul 11

În anumite cazuri, care aparțin unor categorii speciale, autoritățile solicitate și solicitante pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la articolul 10.

Articolul 12

În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să răspundă la cerere în termenul stabilit, aceasta informează de îndată în scris autoritatea solicitantă cu privire la motivele nerespectării termenului și cu privire la data la care consideră că ar fi în măsură să ofere un răspuns.

▼B

CAPITOLUL III

SCHIMBUL DE INFORMAȚII FĂRĂ CERERE PREALABILĂ

Articolul 13

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmite autorității competente a oricărui alt stat membru în cauză, fără cerere prealabilă, informațiile menționate la articolul 1, în următoarele cazuri:

(a) atunci când se consideră că impozitarea are loc în statul membru de destinație, iar informațiile furnizate de statul membru de origine sunt necesare pentru eficacitatea sistemului de control al statului membru de destinație;

(b) atunci când un stat membru are motive să creadă că s-a comis sau că este posibil să se fi comis o încălcare a legislației referitoare la TVA în celălalt stat membru;

(c) atunci când există un risc de pierderi fiscale în celălalt stat membru.

(2) Schimbul de informații fără cerere prealabilă se face fie automat, în conformitate cu articolul 14, fie spontan, în conformitate cu articolul 15.

(3) Informațiile se transmit prin intermediul unor formulare tip adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 14

(1) Următoarele se stabilesc în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2):

(a) categoriile exacte de informații care fac obiectul unui schimb automat;

(b) frecvența schimburilor automate pentru fiecare categorie de informații; și

(c) modalitățile practice pentru schimbul automat de informații.

Orice stat membru se poate abține de la participarea la schimbul automat de informații în ceea ce privește una sau mai multe categorii de informații în cazul în care colectarea informațiilor în vederea unui astfel de schimb ar presupune impunerea de noi obligații asupra persoanelor plătitoare de TVA sau ar impune o sarcină administrativă disproporționată pentru statul membru.

Rezultatele schimbului automat de informații pentru fiecare categorie de informații se reexaminează anual de comitetul menționat la articolul 58 alineatul (1), pentru a se asigura că acest tip de schimb are loc numai dacă este cel mai eficient mijloc de schimb de informații.

▼B

(2) Începând cu 1 ianuarie 2015, autoritatea competentă din fiecare stat membru procedează în special la un schimb automat de informații care să permită statelor membre de consum să verifice dacă persoanele impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul lor declară și plătesc corect TVA datorată cu privire la serviciile de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și la serviciile furnizate pe cale electronică, indiferent dacă respectivele persoane impozabile utilizează sau nu regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE. Statul membru de stabilire informează statul membru de consum cu privire la orice discrepanțe constatate.

Articolul 15

Autoritățile competente ale statelor membre comunică prin schimb spontan autorităților competente ale celorlalte state membre informațiile menționate la articolul 13 alineatul (1), care nu au fost comunicate în baza schimbului automat menționat la articolul 14, pe care le dețin și despre care consideră că pot fi utile celorlalte autorități competente.

CAPITOLUL IV

FEEDBACK

Articolul 16

În cazul în care o autoritate competentă furnizează informații în temeiul articolului 7 sau al articolului 15, aceasta poate solicita autorității competente care primește informațiile să transmită feedback în legătură cu informațiile primite. În cazul în care se solicită feedback, autoritatea competentă care primește informațiile, fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea fiscală și protecția datelor care sunt aplicabile în statul său membru, transmite feedbackul cât mai curând posibil, cu condiția ca aceasta să nu îi impună o sarcină administrativă disproporționată. Modalitățile practice se stabilesc prin procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2).

CAPITOLUL V

STOCAREA ȘI SCHIMBUL AUTOMAT AL INFORMAȚIILOR SPECIFICE

Articolul 17

(1) Fiecare stat membru stochează următoarele informații într-un sistem electronic:

(a) informațiile pe care le culege în temeiul titlului XI capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE;

(b) datele privind identitatea, activitatea, organizarea și adresa persoanelor cărora le-a a atribuit un număr de identificare în scopuri de TVA, culese în temeiul articolului 213 din Directiva 2006/112/CE, precum și data la care numărul respectiv a fost eliberat;

(c) datele privind numerele de identificare în scopuri de TVA pe care le-a eliberat și care nu mai sunt valabile, precum și datele la care aceste numere au devenit nevalabile; și

▼B

(d) informațiile pe care le culege în temeiul articolelor 360, 361, 364 și 365 din Directiva 2006/112/CE și, de la 1 ianuarie 2015, informațiile pe care le culege în temeiul articolelor 369c, 369f și 369g din directiva menționată.

(2) Detaliile tehnice privind ancheta automată a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d) se adoptă conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 18

Pentru a permite utilizarea informațiilor menționate la articolul 17 în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul regulament, aceste informații sunt puse la dispoziție cel puțin cinci ani de la sfârșitul primului an calendaristic în care trebuie permis accesul la informații.

Articolul 19

Statele membre se asigură că informațiile disponibile în sistemul electronic menționat la articolul 17 sunt actualizate, complete și exacte.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), se definesc criterii pentru a determina care dintre modificări nu sunt relevante, esențiale sau utile și, prin urmare, nu trebuie efectuate.

Articolul 20

(1) Informațiile menționate la articolul 17 se introduc fără întârziere în sistemul electronic.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) se introduc în sistemul electronic menționat în termen de cel târziu o lună de la sfârșitul perioadei la care se referă informațiile respective.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în cazul în care se corectează sau se adaugă informații în sistemul electronic în temeiul articolului 19, acestea trebuie să fie introduse cel târziu la o lună după perioada în care au fost culese.

Articolul 21

(1) Fiecare stat membru acordă acces automat autorității competente din orice alt stat membru la informațiile stocate în temeiul articolului 17.

(2) În ceea ce privește informațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a), sunt accesibile cel puțin următoarele detalii:

(a) numerele de identificare TVA atribuite de statul membru care primește informațiile;

▼B

(b) valoarea totală a tuturor livrărilor intracomunitare de bunuri și valoarea totală a tuturor prestărilor intracomunitare de servicii către persoane posesoare ale unui număr de identificare în scopuri de TVA menționate la litera (a), de către toți operatorii înregistrați în scopuri de TVA în statul membru care furnizează informațiile;

(c) numerele de identificare în scopuri de TVA ale persoanelor care au efectuat livrările de bunuri și prestările de servicii menționate la litera (b);

(d) valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii menționate la litera (b) efectuate de fiecare dintre persoanele menționate la litera (c) pentru fiecare persoană căreia i s-a atribuit un număr de identificare în scopuri de TVA menționat la litera (a);

(e) valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii menționate la litera (b) efectuate de fiecare dintre persoanele menționate la litera (c) pentru fiecare persoană căreia i s-a atribuit un număr de identificare în scopuri de TVA de către un alt stat membru în următoarele condiții:

(i) accesul are loc în legătură cu anchetarea unei fraude suspectate;

(ii) accesul se desfășoară prin intermediul unui funcționar de legătură Eurofisc, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1), care deține un identificator personal de utilizator în sistemul electronic care permite accesul la aceste informații; și

(iii) accesul se acordă numai în timpul programului de lucru normal.

Valorile menționate la literele (b), (d) și (e) sunt exprimate în moneda statului membru care furnizează informațiile și sunt aferente perioadelor de depunere a declarațiilor recapitulative proprii fiecărei persoane impozabile stabilite în conformitate cu articolul 263 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 22

(1) Pentru a oferi administrațiilor fiscale un nivel rezonabil de asigurare a calității și fiabilității informațiilor disponibile prin sistemul electronic menționat la articolul 17, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că datele furnizate de persoanele impozabile și de persoanele juridice neimpozabile pentru identificarea în scopuri de TVA în conformitate cu articolul 214 din Directiva 2006/112/CE sunt, în opinia lor, complete și exacte.

Statele membre pun în aplicare proceduri de verificare a acestor date, conform rezultatelor evaluării riscului întreprinse de acestea. Verificările vor fi efectuate, în principiu, înaintea identificării în scopuri de TVA sau, dacă se efectuează numai verifică preliminare înaintea identificării, în termen de maximum șase luni de la identificarea în scopuri de TVA.

▼B

(2) Statele membre informează comitetul menționat la articolul 58 alineatul (1) cu privire la măsurile puse în aplicare la nivel național pentru a se asigura calitatea și fiabilitatea informațiilor în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 23

Statele membre se asigură că numărul de identificare TVA, menționat la articolul 214 din Directiva 2006/112/CE, apare ca invalid în sistemul electronic menționat la articolul 17 din prezentul regulament cel puțin în următoarele situații:

(a) în cazul în care persoanele identificate în scopul TVA care au declarat că activitățile lor economice în sensul definiției de la articolul 9 din Directiva 2006/112/CE au încetat sau cu privire la care administrațiile fiscale competente consideră că au încetat activitățile economice. Administrația fiscală poate presupune în special că o persoană și-a încetat activitatea economică atunci când, în ciuda solicitării în acest sens, persoana respectivă nu a transmis declarațiile de TVA și declarațiile recapitulative pentru un an după expirarea termenului de depunere a primei declarații nedepuse. Persoana în cauză are dreptul de a dovedi existența unei activități economice prin alte mijloace;

(b) în cazul în care persoanele au declarat date false pentru a obține identificarea în scopuri de TVA sau nu au comunicat modificări ale datelor lor, iar dacă le-ar fi comunicat administrației fiscale, aceasta din urmă ar fi refuzat identificarea în scopuri de TVA sau ar fi retras numărul de identificare în scopuri de TVA.

Articolul 24

În cazul în care, în sensul articolelor 17-21, autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații prin mijloace electronice, ele iau toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea articolului 55.

Statele membre răspund de toate dezvoltările necesare ale sistemelor proprii pentru a permite schimbul acestor informații prin rețeaua CCN/CSI.

CAPITOLUL VI

CEREREA DE NOTIFICARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 25

La cererea autorității solicitante și în conformitate cu normele care reglementează notificarea instrumentelor similare în statul membru în care autoritatea solicitată își are sediul, autoritatea solicitată notifică destinatarului toate instrumentele și deciziile emise de autoritățile competente și care se referă la aplicarea legislației privind TVA pe teritoriul statului membru în care autoritatea solicitantă își are sediul.

▼B

Articolul 26

Cererile de notificare, care menționează obiectul instrumentului sau al deciziei care trebuie notificată, precizează numele, adresa și orice alte informații relevante pentru identificarea destinatarului.

Articolul 27

Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la răspunsul său la cererea de notificare și îi comunică, în special, data de notificare a deciziei sau a instrumentului către destinatar.

CAPITOLUL VII

PREZENȚA ÎN BIROURILE ADMINISTRATIVE ȘI PARTICIPAREA LA ANCHETELE ADMINISTRATIVE

Articolul 28

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți, în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1, în birourile autorităților administrative ale statului membru solicitat sau în orice alt loc în care își desfășoară activitatea respectivele autorități. În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate au acces, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale acestora.

(2) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți, în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1, la anchetele administrative desfășurate pe teritoriul statului membru solicitat. Astfel de anchete administrative sunt efectuate exclusiv de către funcționarii autorității solicitate. Funcționarii autorității solicitante nu exercită competențele de control conferite funcționarilor autorității solicitate. Cu toate acestea, ei pot avea acces în aceleași clădiri și la aceleași documente ca și aceștia din urmă, prin intermediul funcționarilor autorității solicitate și numai în scopul efectuării anchetei administrative.

(3) Funcționarii autorității solicitante prezenți într-un alt stat membru, în conformitate cu alineatele (1) și (2), trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.

CAPITOLUL VIII

CONTROALE SIMULTANE

Articolul 29

Statele membre pot conveni să efectueze controale simultane de fiecare dată când consideră că astfel de controale sunt mai eficace decât controalele realizate de un singur stat membru.

▼B

Articolul 30

(1) Un stat membru identifică în mod independent persoanele impozabile pe care intenționează să le propună pentru un control simultan. Autoritatea competentă a statului membru respectiv notifică autorității competente a celuilalt stat membru în cauză cazurile propuse pentru controalele simultane. Aceasta își motivează alegerea, în măsura posibilului, prin furnizarea informațiilor care au condus la decizia acesteia. Ea indică perioada în care trebuie efectuate aceste controale.

(2) Autoritatea competentă a statului membru care primește o propunere de control simultan confirmă autorității competente a celuilalt stat membru acordul său sau îi comunică refuzul său motivat, în principiu în termen de două săptămâni, dar nu mai târziu de o lună, de la primirea propunerii.

(3) Fiecare autoritate competentă a statelor membre în cauză numește un reprezentant însărcinat cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control.

CAPITOLUL IX

FURNIZAREA DE INFORMAȚII CĂTRE PERSOANELE IMPOZABILE

Articolul 31

(1) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru se asigură că persoanelor implicate în livrarea intracomunitară de bunuri sau prestarea intracomunitară de servicii, precum și persoanelor impozabile nestabilite care furnizează servicii de telecomunicații, de televiziune și radiodifuziune și servicii pe cale electronică, în special celor menționate în anexa II la Directiva 2006/112/CE, li se permite să obțină, în scopurile acestui tip de operațiune, confirmarea pe cale electronică a validității numărului de identificare TVA al oricărei anumite persoane, precum și numele și adresa corespunzătoare. Aceste informații trebuie să corespundă datelor menționate la articolul 17.

(2) Fiecare stat membru confirmă prin mijloace electronice numele și adresa persoanei căreia i-a fost atribuit numărul de identificare TVA, în conformitate cu normele sale interne în materie de protecție a datelor.

(3) În perioada prevăzută la articolul 357 din Directiva 2006/112/CE, alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică persoanelor impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune.

Articolul 32

(1) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia publică pe pagina sa de internet detaliile cu privire la dispozițiile aprobate de fiecare stat membru care transpun titlul XI capitolul 3 din Directiva 2006/112/CE.

(2) Detaliile și formatul informațiilor care trebuie comunicate se stabilesc conform procedurii prevăzute la articolul 58 alineatul (2).

▼B

CAPITOLUL X

EUROFISC

Articolul 33

(1) În scopul de a promova și de a facilita cooperarea multilaterală în privința combaterii fraudei în domeniul TVA, prezentul capitol instituie o rețea de schimburi rapide de informații specifice între statele membre, denumită în continuare „Eurofisc”.

(2) În cadrul Eurofisc, statele membre:

(a) instituie un mecanism multilateral de avertizare timpurie pentru combaterea fraudei în domeniul TVA;

(b) coordonează schimbul rapid și multilateral de informații punctuale în domeniile în care operează Eurofisc (denumite în continuare „domeniile de lucru ale Eurofisc”);

(c) coordonează activitatea funcționarilor de legătură ai Eurofisc din statele membre participante în vederea acționării în momentul primirii avertizărilor.

Articolul 34

(1) Statele membre participă în cadrul domeniilor de lucru ale Eurofisc pe care le aleg și pot decide să își înceteze participarea la acestea.

(2) Statele membre care au ales să participe în cadrul unui domeniu de lucru al Eurofisc participă activ la schimbul multilateral de informații specifice între toate statele membre participante.

(3) Informațiile schimbate sunt confidențiale, astfel cum se prevede la articolul 55.

Articolul 35

Comisia furnizează sprijin tehnic și logistic pentru Eurofisc. Comisia nu are acces la informațiile menționate la articolul 1 care pot face obiectul unui schimb de informații prin intermediul Eurofisc.

Articolul 36

(1) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru desemnează cel puțin un funcționar de legătură Eurofisc. Funcționarii de legătură Eurofisc sunt funcționari competenți în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) și îndeplinesc activitățile menționate la articolul 33 alineatul (2). Aceștia continuă să răspundă doar în fața administrațiilor naționale proprii.

(2) Funcționarii de legătură ai statelor membre care participă în cadrul unui anumit domeniu de lucru al Eurofisc (denumiți în continuare „funcționari de legătură Eurofisc participanți”) desemnează un coordonator (denumit în continuare „coordonator pentru domeniul de lucru al Eurofisc”) dintre funcționarii de legătură Eurofisc participanți, pe o perioadă de timp limitată. Coordonatorii pentru domeniile de lucru ale Eurofisc:

▼B

(a) adună informațiile primite de la funcționarii de legătură Eurofisc participanți și le pun la dispoziție altor funcționari de legătură Eurofisc participanți. Informația se transmite prin mijloace electronice;

(b) se asigură că informația primită de la funcționarii de legătură Eurofisc participanți este prelucrată, astfel cum au convenit participanții la domeniul de lucru, și pun rezultatele la dispoziția funcționarilor de legătură Eurofisc participanți;

(c) oferă feedback funcționarilor de legătură Eurofisc participanți.

Articolul 37

Coordonatorii domeniilor de lucru ale Eurofisc depun un raport anual privind activitățile tuturor domeniilor de lucru comitetului menționat la articolul 58 alineatul (1).

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII PRIVIND REGIMURILE SPECIALE PREVĂZUTE ÎN TITLUL XII CAPITOLUL 6 DIN DIRECTIVA 2006/112/CE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții aplicabile până la 31 decembrie 2014

Articolul 38

Se aplică următoarele dispoziții cu privire la regimul special prevăzut în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE. De asemenea, în sensul prezentului capitol, se aplică definițiile stabilite la articolul 358 din respectiva directivă.

Articolul 39

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă nestabilită în Comunitate, la momentul începerii activităților sale în temeiul articolului 361 din Directiva 2006/112/CE, se transmit pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite pe cale electronică informațiile menționate la alineatul (1) autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii pe parcursul căreia au fost primite informațiile de la persoana impozabilă nestabilită în Comunitate. Autoritățile competente ale celorlalte state membre sunt informate în același mod cu privire la numărul de identificare alocat. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼B

(3) Statul membru de identificare informează fără întârziere, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale celorlalte state membre, în cazul în care o persoană impozabilă nestabilită este exclusă din registrul de identificare.

Articolul 40

(1) Declarația conținând informațiile stabilite la articolul 365 din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite aceste informații pe cale electronică autorității competente a statului membru în cauză, în termen de cel mult 10 zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia a fost primită declarația. Statele membre care au solicitat ca declarația fiscală să se întocmească într-o monedă națională diferită de euro convertesc sumele în moneda euro la cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei de raportare. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu există nicio publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Detaliile tehnice de transmitere a acestor informații se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Statul membru de identificare transmite prin mijloace electronice statului membru de consum informațiile necesare pentru asocierea fiecărei plăți cu declarația fiscală trimestrială corespunzătoare.

Articolul 41

(1) Statul membru de identificare se asigură că suma pe care a plătit-o persoana impozabilă nestabilită este transferată în contul bancar în euro care a fost desemnat de statul membru de consum căruia îi este destinată plata. Statele membre care au solicitat plățile într-o monedă națională, alta decât euro, transformă sumele în euro utilizând rata de schimb valabilă în ultima zi a perioadei impozabile. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu există nicio publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Transferul are loc în termen de cel mult zece zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia s-a primit plata.

(2) În cazul în care persoana impozabilă nestabilită nu plătește impozitul total datorat, statul membru de identificare se asigură că plata este transferată statelor membre de consum, proporțional cu impozitul datorat în fiecare stat membru. Statul membru de identificare informează cu privire la aceasta, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre de consum.

Articolul 42

Statele membre notifică prin mijloace electronice autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la numerele de cont bancar relevante pentru primirea plăților, în conformitate cu articolul 41.

▼B

Statele membre notifică fără întârziere, prin mijloace electronice, autorităților competente ale celorlalte state membre și Comisiei modificările cotei normale de impozitare.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții aplicabile începând cu 1 ianuarie 2015

Articolul 43

Se aplică următoarele dispoziții cu privire la regimurile speciale prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 44

(1) Informațiile furnizate statului membru de identificare de către persoana impozabilă nestabilită în Comunitate, la momentul începerii activităților sale, în temeiul articolului 361 din Directiva 2006/112/CE, se transmit pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite pe cale electronică informațiile menționate la alineatul (1) autorităților competente ale celorlalte state membre în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii pe parcursul căreia au fost primite informațiile de la persoana impozabilă nestabilită în Comunitate. Informații similare, în vederea identificării persoanei impozabile care aplică regimul special în temeiul articolului 369b din Directiva 2006/112/CE, se transmit în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii pe parcursul căreia persoana impozabilă a declarat începerea activităților sale impozabile în condițiile respectivului regim special. Autoritățile competente ale celorlalte state membre sunt informate în același mod cu privire la numărul de identificare alocat.

Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Comunitate sau o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum este exclusă de la regimul special, statul membru de identificare informează imediat, pe cale electronică, autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la această situație.

Articolul 45

(1) Declarația conținând informațiile stabilite la articolele 365 și 369g din Directiva 2006/112/CE se transmite pe cale electronică. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Statul membru de identificare transmite aceste informații pe cale electronică autorității competente a statului membru de consum în cauză, în termen de cel mult 10 zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia a fost primită declarația. Informațiile prevăzute la articolul 369g paragraful al doilea din Directiva 2006/112/CE se transmit, de asemenea, autorității competente a statului membru de stabilire interesat. Statele membre care au solicitat ca declarația fiscală să se întocmească

▼B

într-o monedă națională diferită de euro convertesc sumele în moneda euro la cursul de schimb valabil în ultima zi a perioadei de raportare. Conversia se efectuează utilizând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu se publică rate de schimb în acea zi, pentru următoarea zi de publicare. Detaliile tehnice de transmitere a acestor informații se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Statul membru de identificare transmite prin mijloace electronice statului membru de consum informațiile necesare pentru asocierea fiecărei plăți cu declarația fiscală trimestrială corespunzătoare.

Articolul 46

(1) Statul membru de identificare se asigură că suma pe care a plătit-o persoana impozabilă nestabilită este transferată în contul bancar în euro care a fost desemnat de statul membru de consum căruia îi este destinată plata. Statele membre care au solicitat plățile într-o monedă națională, alta decât euro, transformă sumele în euro utilizând rata de schimb valabilă în ultima zi a perioadei impozabile. Schimbul se face aplicând ratele de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nu există nicio publicație pentru ziua respectivă, pentru ziua următoare de publicare. Transferul are loc în termen de cel mult zece zile de la sfârșitul lunii în cursul căreia s-a primit plata.

(2) În cazul în care persoana impozabilă nestabilită nu plătește impozitul total datorat, statul membru de identificare se asigură că plata este transferată statelor membre de consum, proporțional cu impozitul datorat în fiecare stat membru. Statul membru de identificare informează cu privire la aceasta, prin mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre de consum.

(3) În ceea ce privește plățile care se transferă statului membru de consum în conformitate cu regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE, statul membru de identificare are dreptul să rețină, din sumele menționate la alineatele (1) și (2), următoarele procente:

(a) de la 1 ianuarie 2015 până la 31 decembrie 2016: – 30 %;

(b) de la 1 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2018: – 15 %;

(c) începând de la 1 ianuarie 2019: – 0 %.

Articolul 47

Statele membre notifică prin mijloace electronice autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la numerele de cont bancar relevante pentru primirea plăților, în conformitate cu articolul 46.

Statele membre notifică fără întârziere, prin mijloace electronice, autorităților competente ale celorlalte state membre și Comisiei modificările cotei de impozitare aplicabile pentru furnizarea de servicii de telecomunicații, servicii de difuzare și servicii furnizate în mod electronic.

▼B

CAPITOLUL XII

SCHIMBUL ȘI PĂSTRAREA DE INFORMAȚII ÎN CONTEXTUL PROCEDURII DE RAMBURSARE A TVA ÎN FAVOAREA PERSOANELOR IMPOZABILE CARE SUNT STABILITE ÎN ALT STAT MEMBRU DECÂT STATUL MEMBRU DE RAMBURSARE

Articolul 48

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit solicitantul primește o cerere de rambursare a TVA în temeiul articolului 5 din Directiva 2008/9/CE, iar articolul 18 din respectiva directivă nu este aplicabil, aceasta transmite cererea pe cale electronică, în termen de 15 zile calendaristice de la primirea ei, autorităților competente ale fiecărui stat membru de rambursare în cauză, împreună cu o confirmare că solicitantul este persoană impozabilă în scopuri de TVA, astfel cum este prevăzut la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2008/9/CE, și că numărul de identificare sau de înregistrare furnizat de această persoană este valabil pentru perioada de rambursare.

(2) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică, pe cale electronică, autorităților competente ale celorlalte state membre orice informație pe care o solicită în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Directiva 2008/9/CE. Detaliile tehnice, inclusiv un mesaj electronic comun prin care se transmit aceste informații, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament.

(3) Autoritățile competente ale fiecărui stat membru de rambursare comunică pe cale electronică autorităților competente ale celorlalte state membre intenția lor de a recurge la opțiunea de a cere solicitantului să furnizeze descrierea activității sale economice prin intermediul codurilor armonizate, astfel cum este prevăzut la articolul 11 din Directiva 2008/9/CE.

Codurile armonizate menționate la primul paragraf se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2) din prezentul regulament pe baza clasificării NACE instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire [1].

CAPITOLUL XIII

RELAȚIILE CU COMISIA

Articolul 49

(1) Statele membre și Comisia examinează și evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul regulament. Comisia centralizează experiența statelor membre cu scopul de a îmbunătăți funcționarea acestui sistem.

(2) Statele membre comunică Comisiei orice informații relevante disponibile, referitoare la aplicarea de către acestea a prezentului regulament.

[1] JO L 393, 30.12.2006, p. 1.

▼B

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2), se stabilește o listă cu datele statistice necesare pentru evaluarea prezentului regulament. Statele membre comunică aceste date Comisiei, în măsura în care acestea sunt disponibile, iar comunicarea nu implică sarcini administrative nejustificate.

(4) În vederea evaluării eficacității acestui sistem de cooperare administrativă în combaterea fraudei fiscale și a evaziunii fiscale, statele membre pot comunica Comisiei orice alte informații menționate la articolul 1.

(5) Comisia transmite informațiile menționate la alineatele (2), (3) și (4) celorlalte state membre în cauză.

(6) Atunci când este necesar, în plus față de informațiile obligatorii în temeiul altor dispoziții ale prezentului regulament, Comisia comunică autorităților competente din fiecare stat membru informații de natură a le permite să combată frauda în domeniul TVA, imediat ce dispune de aceste informații.

(7) În vederea realizării obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate, la cererea unui stat membru, oferi expertiza proprie, asistență tehnică sau logistică sau orice alt tip de suport.

CAPITOLUL XIV

RELAȚIILE CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 50

(1) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru primește informații de la o țară terță, autoritatea respectivă le poate comunica autorităților competente ale statelor membre care ar putea fi interesate de aceste informații și, în orice caz, tuturor celor care le solicită, în măsura în care este permis de acordurile de asistență cu țara terță respectivă.

(2) Autoritățile competente pot comunica, în conformitate cu dispozițiile naționale privind comunicarea datelor cu caracter personal statelor terțe, informațiile obținute în conformitate cu prezentul regulament unei țări terțe, cu condiția respectării următoarelor:

(a) autoritatea competentă a statului membru în care informația își are originea își dă acordul cu privire la acea comunicare; și

(b) țara terță în cauză s-a angajat să acorde cooperarea asistența necesară pentru obținerea de dovezi cu privire la caracterul neregulat al tranzacțiilor care par a contraveni legislației referitoare la TVA.

CAPITOLUL XV

CONDIȚII CARE REGLEMENTEAZĂ SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 51

(1) Informațiile comunicate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, conform modalităților care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura menționată la articolul 58 alineatul (2).

▼B

(2) În cazurile în care solicitarea nu a fost transmisă complet prin sistemul electronic menționat la alineatul (1), autoritatea solicitată confirmă primirea solicitării prin mijloace electronice, fără întârziere și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la primire.

În cazurile în care autoritatea a primit o solicitare sau o informație fără să fie destinatarul avut în vedere, aceasta îi transmite expeditorului un mesaj prin mijloace electronice, fără întârziere și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la primire.

Articolul 52

Cererile de asistență, inclusiv cererile de notificare, și documentele anexate pot fi redactate în orice limbă aleasă de comun acord de autoritatea solicitată și autoritatea solicitantă. Aceste cereri sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care autoritatea solicitată își are sediul doar în cazuri speciale, atunci când autoritatea solicitată prezintă un motiv pentru solicitarea unei astfel de traduceri.

Articolul 53

Comisia și statele membre se asigură că sunt operaționale sistemele de comunicare sau de schimburi de informații, existente sau noi, care sunt necesare pentru asigurarea schimburilor de informații descrise în prezentul regulament. Un acord privind nivelul serviciului care asigură calitatea tehnică și cantitatea serviciilor furnizate de Comisie și de statele membre pentru funcționarea acestor sisteme de comunicații și schimb de informații se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2). Comisia este responsabilă pentru orice adaptare a rețelei CCN/CSI, necesară pentru a permite schimbul de informații între statele membre. Statele membre sunt responsabile pentru orice adaptare a sistemelor lor, necesară pentru a permite schimbul acestor informații prin intermediul rețelei CCN/CSI.

Statele membre renunță la orice pretenții de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului regulament, exceptând, după caz, cheltuielile cu onorariile plătite experților.

Articolul 54

(1) Autoritatea solicitată dintr-un stat membru furnizează unei autorități solicitante din alt stat membru informațiile prevăzute la articolul 1, cu condiția ca:

(a) numărul și natura cererilor de informații înaintate de autoritatea solicitantă într-o anumită perioadă să nu implice o sarcină administrativă disproporționată asupra autorității solicitate;

(b) autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele obișnuite de informații pe care le-ar fi putut utiliza în condițiile respective pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pericliteze realizarea obiectivului urmărit.

▼B

(2) Prezentul regulament nu impune nicio obligație de a dispune efectuarea de anchete sau de a furniza informații cu privire la un anumit caz, dacă legislația sau practica administrativă a statului membru care ar trebui să furnizeze informațiile nu autorizează statul membru să efectueze aceste anchete sau să culeagă ori să utilizeze aceste informații în interesele proprii ale statului membru în cauză.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru solicitat poate refuza furnizarea de informații, în cazul în care statul membru solicitant nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare. Comisia este informată cu privire la motivele refuzului de către statul membru solicitat.

(4) Furnizarea de informații poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui procedeu comercial ori a unor informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

(5) Alineatele (2), (3) și (4) nu se vor interpreta, în niciun caz, ca autorizând o autoritate solicitată a unui stat membru să refuze furnizarea de informații cu privire la o persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA în statul membru al autorității solicitante din simplul motiv că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară sau de o persoană desemnată sau acționând în capacitate de agent sau fiduciar, sau pentru că aceste informații se raportează la participații la capitalul unei persoane.

(6) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la motivele refuzării cererii de asistență.

(7) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), se poate adopta un prag minim de la care se poate introduce o cerere de asistență.

Articolul 55

(1) Informațiile comunicate sau culese sub orice formă, în temeiul prezentului regulament, inclusiv toate informațiile la care un funcționar a avut acces în condițiile prevăzute la capitolele VII, VIII și X, precum și în cazurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol sunt reglementate de obligația păstrării secretului oficial și se bucură de protecția acordată informațiilor similare, atât în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit, cât și al dispozițiilor corespondente aplicabile autorităților Uniunii. Astfel de informații nu pot fi utilizate decât în condițiile prevăzute în prezentul regulament.

Aceste informații pot fi utilizate pentru stabilirea bazei de impozitare sau pentru perceperea sau controlul administrativ al impozitelor în scopul stabilirii bazei de impozitare.

▼B

De asemenea, informațiile pot fi utilizate pentru evaluarea altor prelevări, drepturi și taxe reglementate de articolul 2 din Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri ([1]).

De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor generale și dispozițiilor legale care reglementează drepturile acuzaților și martorilor în cadrul acestor proceduri.

(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei CCN/CSI.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri în statul membru al autorității solicitante în cazul în care, în temeiul legislației statului membru al autorității solicitate, informațiile pot fi utilizate în scopuri similare.

(4) În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că informațiile pe care le-a primit de la autoritatea solicitată ar putea fi utile autorității competente a unui stat membru terț, ea le poate transmite acesteia din urmă. Ea informează autoritatea solicitată în prealabil cu privire la aceasta. Autoritatea solicitată poate prevedea ca transmiterea informațiilor către un terț să facă obiectul acordului său prealabil.

(5) Orice stocare sau schimb de informații menționat în prezentul regulament face obiectul dispozițiilor de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE. Cu toate acestea, în scopul aplicării corecte a prezentului regulament, statele membre limitează domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 10, articolul 11 alineatul (1), articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva menționată.

Articolul 56

Rapoartele, declarațiile și orice alte documente sau copiile certificate sau extrasele acestor documente, obținute de personalul autorității solicitate și comunicate autorității solicitante, în cadrul asistenței prevăzute de prezentul regulament, pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente ale statului membru al autorității solicitante, la fel ca și documentele similare furnizate de o altă autoritate din țara respectivă.

([1]) JO L 150, 10.6.2008, p. 28.

▼B

Articolul 57

(1) În scopul aplicării prezentului regulament, statele membre iau toate măsurile necesare pentru:

(a) a asigura o coordonare internă eficace între autoritățile competente;

(b) a stabili o cooperare directă între autoritățile abilitate în vederea acestei coordonări;

(c) a asigura buna funcționare a sistemului de schimb de informații prevăzut de prezentul regulament.

(2) Comisia comunică fiecărui stat membru, în cel mai scurt timp posibil, orice informații pe care le primește și pe care este în măsură să le furnizeze.

CAPITOLUL XVI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 58

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 59

(1) Până la 1 noiembrie 2013 și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul oricăror dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul regulament.

Articolul 60

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere îndeplinirii oricăror obligații mai largi în domeniul asistenței reciproce, care decurg din alte acte juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale.

(2) În cazul în care statele membre încheie acorduri bilaterale cu privire la chestiunile reglementate de prezentul regulament, în special în temeiul articolului 11, și care nu se referă la cazuri individuale, ele informează Comisia fără întârziere. La rândul ei, Comisia informează celelalte state membre.

▼B

Articolul 61

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2012. Cu toate acestea, efectele articolului 2 punctul 1 din respectivul regulament se mențin până la data publicării de către Comisie a listei autorităților competente menționate la articolul 3 din prezentul regulament.

Capitolul V, cu excepția articolului 27 alineatul (4), din regulamentul menționat continuă să se aplice până la 31 decembrie 2012.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 62

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2012.

Cu toate acestea, articolele 33-37 se aplică de la 1 noiembrie 2010.

Capitolul V, cu excepția articolelor 23 și 24, se aplică de la 1 ianuarie 2013.

— Articolele 38-42 se aplică de la 1 ianuarie 2012 până la 31 decembrie 2014.

— Articolele 43-47 se aplică începând cu 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Lista livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii pentru care se aplică articolul 7 alineatele (3) și (4):

1. Vânzări la distanță (articolele 33 și 34 din Directiva 2006/112/CE)
2. Servicii legate de bunuri imobile (articolul 47 din Directiva 2006/112/CE)
3. Servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune și servicii furnizate pe cale electronică (articolul 58 din Directiva 2006/112/CE)
4. Închirierea, alta decât închirierea pe termen scurt, a unui mijloc de transport în beneficiul unei persoane neimpozabile (articolul 56 din Directiva 2006/112/CE)

▼B

ANEXA II

Regulamentul abrogat și modificările sale succesive

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului	JO L 264, 15.10.2003, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 885/2004 al Consiliului	JO L 168, 1.5.2004, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului	JO L 363, 20.12.2006, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 143/2008 al Consiliului	JO L 44, 20.2.2008, p. 1
Regulamentul (CE) nr. 37/2009 al Consiliului	JO L 14, 20.1.2009, p. 1

▼B

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	Articolul 1 alineatul (1) primul și al doilea paragraf
Articolul 1 alineatul (1) al treilea paragraf	—
Articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf	Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 1	Articolul 3
Articolul 2 alineatul (1) punctul 2	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 3	Articolul 2 alineatul (1) litera (b)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 4	Articolul 2 alineatul (1) litera (c)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 5	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 6	Articolul 2 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 7	Articolul 2 alineatul (1) litera (f)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 8	Articolul 2 alineatul (1) litera (g)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 9	Articolul 2 alineatul (1) litera (h)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 10	Articolul 2 alineatul (1) litera (i)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 11	Articolul 2 alineatul (1) litera (j)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 12	Articolul 2 alineatul (1) litera (k)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 13	Articolul 2 alineatul (1) litera (l)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 14	—
Articolul 2 alineatul (1) punctul 15	Articolul 2 alineatul (1) litera (m)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 16	Articolul 2 alineatul (1) litera (n)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 17	—
Articolul 2 alineatul (1) punctul 18	Articolul 2 alineatul (1) litera (p)
Articolul 2 alineatul (1) punctul 19	Articolul 2 alineatul (1) litera (q)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003	Prezentul regulament
Articolul 3 alineatul (1)	—
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (6)	Articolul 5
Articolul 3 alineatul (7)	Articolul 6
Articolul 4	—
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3)	Până la 31 decembrie 2014: articolul 7 alineatul (3) Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 7 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (5)
Articolul 6	Articolul 8
Articolul 7	Articolul 9
Articolul 8	Articolul 10
Articolul 9	Articolul 11
Articolul 10	Articolul 12
Articolul 11	Articolul 28
Articolul 12	Articolul 29
Articolul 13	Articolul 30
Articolul 14	Articolul 25
Articolul 15	Articolul 26
Articolul 16	Articolul 27
Articolul 17 primul paragraf	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 17 al doilea paragraf	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 19	—
Articolul 20	—
Articolul 21	Articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003	Prezentul regulament
Articolul 22 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (1) litera (a)
Articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 18
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 19
Articolul 23 primul paragraf	Articolul 21 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 23 al doilea paragraf	Articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 24 primul paragraf punctul 1	Articolul 21 alineatul (2) litera (c)
Articolul 24 primul paragraf punctul 2	Articolul 21 alineatul (2) litera (d)
Articolul 24 al doilea paragraf	Articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 25 alineatul (3)	—
Articolul 26	Articolul 24 primul paragraf
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1) litera (b)
Articolul 27 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (1) litera (b) și articolul 21 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (1) litera (b) și articolul 21 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (4)	Articolul 31
Articolul 27 alineatul (5)	Articolul 24
Articolul 28	Până la 31 decembrie 2014: articolul 38 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 43
Articolul 29	Până la 31 decembrie 2014: articolul 39 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 44
Articolul 30	Până la 31 decembrie 2014: articolul 40 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 45
Articolul 31	Articolul 17 alineatul (1) litera (d)
Articolul 32	Până la 31 decembrie 2014: articolul 41 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 46

▼B

Regulamentul (CE) nr. 1798/2003	Prezentul regulament
Articolul 33	Până la 31 decembrie 2014: articolul 42 Începând cu 1 ianuarie 2015: articolul 47
Articolul 34	—
Articolul 34a	Articolul 48
Articolul 35	Articolul 49
Articolul 36	Articolul 50
Articolul 37	Articolul 51 alineatul (1)
Articolul 38	Articolul 52
Articolul 39	Articolul 53
Articolul 40	Articolul 54
Articolul 41	Articolul 55
Articolul 42	Articolul 56
Articolul 43	Articolul 57
Articolul 44	Articolul 58
Articolul 45	Articolul 59
Articolul 46	Articolul 60
Articolul 47	Articolul 61
Articolul 48	Articolul 62